

Dnevnik izdelave digitalne zgodbe

Samo idejo za najino digitalno zgodbo sva dobili 6. 3. 2019, ko sva se pričeli pogovarjati o najini pravljici. Naslov sva si že izbrali takoj, vendar sva imeli nekaj težav z začetkom. Odločili sva se, da preurediva pravljico Motovilka, saj nama je ta knjiga zelo všeč.

Začetek sva ohranili takšnega kot je bil, dodali pa nekaj svojih elementov. Zgodbo sva si skicirali po dejanjih, začetna ideja je bila posnetek z lutkami. Lutko sva že izdelali, vendar se nama ni izšlo s snemanjem, ker sva si v nadaljevanju zamislili pravljico, ki ima preveč prizorov za izdelovanje lutk in scene.

Kmalu po vajah o zgodbi v programu storyjumper, sva ponovno začeli pisati. Nastala je preurejena zgodba z lastnimi motivi in okolijskim problemom. Zgodba je dobivala podobo.

Za najine glavne like sva želeli uporabiti animirane like iz programa Scratch. Izbrali sva si lik princese ter jo pričeli urejati. Spremenili sva barve obleke in polt kože. Čez nekaj časa sva ugotovili, da se animirana slika ne ujema s tipom pravljice. Nadaljevali sva z oblikovanjem likov v programu Storyjumper.

Izbrali sva tip Build a Person. Na voljo sva imeli nekaj obrazov, katerim sva v posameznih dejanjih spominjali izraze.

Vektorske slike, ki sva jih želele uporabiti sva poiskali na programu Pixabay.

V programu Pixlr X sva izrezali ozadje in spremenili barve ter nekatere oblike.

Na strani Shutterstock sva poiskali nekaj primernih vektorskih slik, vendar so bile plačljive.

Nekaj časa sva porabili tudi za urejanje ozadja oz. scen, saj sva želeli zgodbo čim bolj doživeto prikazati. Ozadje je pomembno, saj v najino zgodbo da nek karakter.

Za bolj predstavljivo zgodbico sva se odločili, da bova vključili še nekaj zvoka.

Na začetku sva vključili kljunasto flavto. Najprej sva imeli prečno flavto, vendar zvok ni ustrezal pravljici, zato sva se odločili za kljunasto. Vmes sva tudi zapeli. Imeli sva nekaj težav z glasnostjo petja in snemanjem, pa tudi z izbiro melodije.

Ko so na sceni konji sva jih hoteli posnemati in sva za to upora bili tleskanje z jezikom. Posneli sva še glasove mesta, za zvočni efekt.

Na koncu sva zaigrali poročno koračnico. Najprej sva uporabili orgle, ampak cerkev nima primerne akustike za snemanje zvoka. Potem sva spet uporabili kljunasto flavto.

Najina pravljica je primerna za otroke in sicer od prvega razreda naprej. Ker je za mlajše otroke, ki še niso zelo vešči v branju, sva si izbrali velike tiskane črke. Zgrajena je tako, da je na eni strani besedilo, na drugi pa slika, saj je tako bolj pregledno. Na nekaj straneh so tudi okvirčki z besedilom, ki ga oseba izreče, za boljšo predstavo.

Za celotno izdelavo pravljice sva potrebovali približno dva meseca, vendar sva delali na dva tedna, po nekaj ur. Končana je bila 6. 6. 2019.